

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 12^η Δεκεμβρίου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 136

Το πρόγραμμα στην ηλεκτρονική μας σελίδα: www.agioiapostoloi.gr

Τρίτη 14/12 ιερό προσκύνημα σε
μοναστήρια του Άργους

Δευτέρα 20/12 5 μ.μ. Ευχέλαιο και
ομιλία από τον πατέρα Νεκτάριο
Μουλατσιώτη

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ

Ο Άγιος Σπυριδωνας είναι ένας από τους μεγαλύτερους αγίους που ανέδειξε το νησί μας, η Κύπρος. Γεννήθηκε στο χωριό Άσσια της Μεσαορίας το 270 μ.Χ. Οι γονείς του ήταν αγρότες βοσκοί, αλλά επειδή είχαν κάποια οικονομική άνεση, φρόντισαν ο Σπυριδωνας να μάθει μερικά γράμματα. Πάνω απ' όλα όμως, ο μικρός Σπυριδωνας, φρόντισε να μάθει τι θέλει ο Θεός από τους ανθρώπους και τι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος, για να σώσει την ψυχή του. Απο μικρός βοηθούσε τους γονείς του στη βοσκή των προβάτων, και κάθε Κυριακή πήγαινε εκκλησία. Όπου κι αν βρισκόταν, μιλούσε για τον Θεό και βοηθούσε όσους είχαν την ανάγκη του. Όταν μεγάλωσε, νυμφεύθηκε μια ενάρετη κοπέλα. Απέκτησε παιδιά και ζούσε μια καλή οικογενειακή ζωή. Όμως η γυναίκα του, έφυγε από τον παρόντα κόσμο σε νεαρή ηλικία και πήγε κοντά στο Θεό.

Μετά τον θάνατο της, όλοι τον παρακαλούσαν να γίνει ιερέας και μέρα με τη μέρα όλο και πιο πολύ τον πίεζαν. Τελικώς ο Σπυρίδωνας δέχτηκε και χειροτονήθηκε ιερέας. Ο Άγιος ήταν πραγματικός ιερέας του Θεού. Αφιλοχρήματος, σώφρων, νηφάλιος και φιλόξενος. Για αυτήν του την ταπείνωση, ο Θεός του έδωσε τη χάρη να θαυματοουργεί και να θεραπεύει διάφορες αρρώστιες. Έδινε φως στους τυφλούς και έβγαζε τα πονηρά πνεύματα.

Όταν χήρεψε ο επισκοπικός θρόνος της Τριμυθούνας, ο λαός ζήτησε για επίσκοπο του, τον Σπυρίδωνα, γιατί ήξερε την αρετή του. Ο Σπυρίδωνας αποδέχτηκε το θρόνο με σύνεση και ευθύνη, αναλαμβάνοντας το βαρύ έργο της διακονίας και ποιμαντορίας του ποιμνίου του. Και πράγματι αναδείχθηκε πατέρας των ιερέων και του λαού του. Προστάτευε τους ασθενείς και παρηγορούσε τους πενθούντες.

Ένας χωρικός πήγε στον επίσκοπο του, τον Άγιο Σπυρίδωνα σαν μόνη ελπίδα για να τον βοηθήσει χρηματικά γιατί δεν είχε ούτε χρήματα για να αγοράσει σπόρο να φυτέψει αλλά ούτε και φαΐ να φάει. Ο επίσκοπος ήταν το ίδιο φτωχός με τον χωρικό πιστό, αλλά για να τον βοηθήσει βγήκε έξω στην αυλή του σπιτιού του και βλέποντας ένα φίδι προσευχήθηκε στον Θεό, και ο Θεός θαυματοουργώντας για τον Άγιο του, μετέτρεψε το ζωντανό φίδι, σε χρυσάφι άψυχο. Ο χωρικός, πήρε το αγιασμένο δώρο με πολλή ευγνωμοσύνη και μπόρεσε να το δώσει ενέχυρο για μερικούς σάκους σιτάρι. Με αυτό το σιτάρι μπόρεσε ο χωρικός να χορτάσει την οικογένεια του αλλά και να καλλιεργήσει καινούρια σοδειά. Έτσι έδωσε πίσω καρπών από την σοδειά του και πήρε πίσω το ενέχυρο από τον δανειστή του. Τότε λοιπόν ο χωρικός μετά από ένα χρόνο περίπου παίρνει πίσω το χρυσό φίδι στον επίσκοπο του γεμάτος από ευγνωμοσύνη. Τότε ο Άγιος άφησε πίσω το φίδι στο χώμα όπου το βρήκε, προσευχήθηκε για άλλη μια φορά και ξανά το θαύμα, το χρυσό φίδι ξαναγίνεται ζωντανό και σέρνεται γρήγορα να κρυφτεί στο φυσικό περιβάλλον του. Άλλοτε πάλι, η Κύπρος περνούσε μια μεγάλη ανομβρία και η πείνα και οι αρρώστιες ήταν καθημερινό φαινόμενο. Οι κάτοικοι της Τριμυθούνας παρεκάλεσαν τον επίσκοπο του να δεηθεί στον Κύριο για να στείλη βροχή, για να μπορέσουν να καρποφορήσουν τα χωράφια τους και να ξεδιψάσουν και οι ίδιοι από την δίψα αλλά και από την κάψα της ανομβρίας. Ο Άγιος εισάκουσε το ποίμνιο του, και με θέρμη, παρεκάλεσε τον Κύριο να στείλη βροχή στο νησί. Αμέσως ο ουρανός σκεπάστηκε από σύννεφα και άρχισε να βρέχει ασταμάτητα. Η βροχή έπεφτε για τρία μερόνυχτα και δεν σταματούσε, και οι κάτοικοι της Τριμυθούνας φοβήθηκαν να μην πνιγούν από την ατελείωτη βροχή του Θεού. Τότε ξαναπαρακάλεσαν τον

Άγιο επίσκοπο τους να δεηθεί στον Θεό να σταματήσει την βροχή γιατί θα πνίγονταν όλοι. Ξανά ο Άγιος με την προσευχή του, που ήταν ευπρόσδεκτη από τον ουράνιο Θεό, εισακούστηκε και η βροχή σταμάτησε. Τα χωράφια των χωρικών καρποφόρησαν, οι άνθρωποι ξεδίψασαν και τα δέντρα άνθισαν χαρίζοντας χαρά σε όλους.

Όταν ξέσπασε ο διωγμός του Μαξιμιανού εναντίον των χριστιανών, πολλοί φυλακίστηκαν και βασανίστηκαν. Μαζί μ' αυτούς ήταν και ο Επίσκοπος Τριμιθούντος. Τον έστειλαν στα κάτεργα της Κιλικίας και εκεί δούλεψε στα καταναγκαστικά έργα, μαζί με άλλους χριστιανούς. Έμεινε εκεί οκτώ ολόκληρα χρόνια, μέχρι που αυτοκράτορας έγινε ο Μέγας Κωνσταντίνος και με διατάγματα του για ανεξιθρησκεία, επέστρεψε στην πατρίδα του ο Άγιος. Οι κάτοικοι τον υποδέχτηκαν με χαρά και αγαλλίαση, με ύμνους και ψαλμούς.

Στα χρόνια της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Κωνσταντίνου, ξέσπασε η φοβερή αίρεση του Αρείου, που κήρυττε ότι ο Χριστός δεν είναι Θεός, αλλά κτίσμα και πλάσμα του Θεού. Για να καταπολεμήσουν αυτήν την αίρεση, 318 Θεοφόροι Πατέρες, συγκεντρώθηκαν στη Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ., με σκοπό να αντιμετωπίσουν την αίρεση του Αρείου. Σ' αυτή την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο, έλαβε μέρος και ο Άγιος Σπυρίδωνας, ο οποίος συνέβαλε τα μέγιστα και με θαυματουργικό τρόπο, αντιμετώπισε προσωπικά τον Άρειο.

Ο Άρειος μέσα στη Σύνοδο, φώναζε τις απόψεις του, υπερασπιζοντας τις απόψεις του χρησιμοποιώντας την μεγάλη φιλοσοφική μόρφωση και την ρητορική ικανότητα του. Συμπαραστάτες της πλάνης του, ήσαν και άλλοι μεγάλοι ρήτορες που με τις ομιλίες τους χτυπούσαν απειλητικά την Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Οι Πατέρες αντέκρουαν όλες τις ρητορείες τους και πολλές φορές γελοιοποιούσαν αυτήν τη σατανική πλάνη του Αρείου. Ένας από τους ρήτορες υποστηρικτής του Αρείου όμως, ήταν πολύ δυνατός και πολύ ικανός ρήτορας και με τα λόγια του και την εμπειρία του αποστόμωνε πολλούς. Τότε ο Άγιος Σπυρίδωνας, βλέποντας τον ρήτορα να μιλάει και να ψεύδεται υποστηρίζοντας την βλάσφημη αίρεση που υποστήριζε ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν κτίσμα του Θεού και όχι ο ίδιος ο Θεός, σηκώθηκε και είπε απλά και ξεκάθαρα μπροστά από όλη την Σύνοδο:

Ο Θεός αν και είναι τρία Πρόσωπα και τρεις υποστάσεις (ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα) εντούτοις είναι Ένας- Και παίρνοντας στα χέρια του ένα κεραμίδι και αφού προσευχήθηκε, είπε- " Εις το όνομα του Πατρός", και αμέσως από το κεραμίδι ανέβηκε φωτιά προς τα πάνω, " Και του Υιού" και από το ξερό κεραμίδι έτρεξε νερό προς τα κάτω, " Και του Αγίου Πνεύματος", και στα χέρια του έμεινε χώμα. Ο Άγιος με αυτό το θαύμα ανέτρεψε όλες τις ρητορείες και τα επιχειρήματα των αιρετικών. Τους

εξήγησε ότι τα τρία υλικά, η φωτιά, το νερό και το χώμα που αποτελούσαν το κεραμίδι βρίσκονταν μαζί σε ένα σώμα. Το ίδιο συμβαίνει και με την Αγία Τριάδα. Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, αποτελείται από τρεις υποστάσεις αλλά είναι μία ουσία, αδιαίρετη. Μετά από αυτό το υπερφυές θαύμα που εξέπληξε τους πάντες, πολλοί αλλόθρησκοί πίστεψαν στον αληθινό Θεό.

Όταν ο Άγιος επέστρεψε στην Κύπρο, μετά την Ά Οικουμενική Σύνοδο, με πολλή θλίψη έμαθε πώς η κόρη του Ειρήνη είχε προ πολλού κοιμηθεί. Ο πιστός Επίσκοπος δέχθηκε και αυτή την δοκιμασία με παραδειγματική πραότητα. Μερικές μέρες αργότερα, μια γυναίκα ήρθε σ' αυτόν και με κλάματα του ζήτησε ένα κόσμημα που είχε δώσει στην κόρη του να το φυλάξει, γιατί αυτή ταξίδευε και φοβόταν μήπως της το κλέψουν. Ο Άγιος σηκώθηκε και με προσοχή ερεύνησε όλο το σπίτι, για να βρει το ξένο πράγμα. Δυστυχώς όμως, πουθενά δεν το βρήκε. Τότε χωρίς καμιά αναβολή, τράβηξε για τον τάφο της κόρης του. Σαν έφτασε εκεί, ανάπεμπε μια θερμή προσευχή κι ύστερα, αφού έσκυψε πάνω από τον τάφο, κάλεσε τη νεκρή κόρη του να του πει πού είχε βάλει το κόσμημα που της έδωσαν να φυλάξει. Την ίδια στιγμή μια φωνή από τα βάθη του τάφου ακούστηκε να του λέει:

- Πατέρα μου, αυτό θα το βρεις πίσω από την εικόνα της Παναγίας που έχουμε στο σπίτι.

Τότε ο Άγιος της είπε: Κοιμήσου κόρη μου ήσυχα. Κοιμήσου μέχρι την ημέρα εκείνη που ο Κύριος μας, θα σε αναστήσει στην κοινή ανάσταση όλων μας. Όσοι είδαν αυτό το θαύμα τρόμαξαν και έφριξαν.

Συλλογίζονταν τη δύναμη με την οποία ο Πανάγαθος Θεός χαρίτωσε τον απλοϊκό Επίσκοπο τους.

Ήλθε όμως ο καιρός που η ευλογημένη αυτή ζωή της πραότητας και ταπεινοφροσύνης, της αγάπης και καλοσύνης να εγκαταλείψει τον μάταιο τούτο κόσμο και να μεταβεί στο ουράνιο σκήνωμα του Θεού, για να συνεχίσει εκεί τις διακονίες του. Αυτό έγινε το 348 μ.Χ. με τον θάνατο του Αγίου στην γενέτειρα του Τριμυθούντα. Έφυγε ο καλός ποιμένας, όμως η αγάπη και το ενδιαφέρον του για τα λογικά του πρόβατα του Χριστού, που ζητάνε τις μεσιτείες και τις πρεσβείες του προς τον Κύριο, δεν σταμάτησαν.

Το 1984 το Άγιο σκήνωμα του Αγίου Σπυρίδωνα μεταφέρθηκε στην Κέρκυρα. Χιλιάδες πιστοί κάθε χρόνο επισκέπτονται τον ναό του Αγίου για να προσκυνήσουν το Άγιο λείψανο του, που παραμένει άφθαρτο και ακέραιο!

